

Özledim O Günleri

– Canan D Onuş · 20 Kasım 2009

Bu gün geçmişe özlem var kucağımda, gözlerimde ise hüzün
Ayşeyle, fatmayla çeşme başında yapılan sohbetleri özledim
Lapa lapa yağan karın altında oynadığımız kartopu oyunlarını
Karlı yollarda tahta okul çantamın üstünde kaymayı özledim.
Üşüdüğüm ama mutlu olduğum o çocukluk günlerimi özledim.
Hasan dayının, vesile yengenin, inadına soğuk kış günlerinin
Cam kenarlarındaki karları toplayıp gülerek bize fırlatmalarını
Özledim soba başı sohbetlerini ve kor ateşte kestane közlemeyi
Gülmeyin bana ne olur fakir ama sevgi zengini dostları özledim.

Güneşli günlerde saçak altlarında toplanan bütün komşularımı
Onların muhabbetle ve ellerinde sevgiyle ördükleri örgüleri
Yılbaşında toplanıp tombala oynamayı yerli malı kullanmayı
Haftada bir yayınlanan televizyonu izlediğim günleri özledim..
Yayın saatinde evimize doluşuyorlar diye kızdığım mahalleliyi
Yani bugün hiçbiri olmayan o samimi ve dürüst insanların hepsini
Geceleri düdük çalarak muhalle de dolaşan tonton bekçi amcağı
Her gün geliş saatini sabırsızca beklediğimiz güler yüzlü postacıyı
Gülmeyin bana gençler teknoloji fakiri yaşadığımız yılları özledim..

Radyoda yayınlanan arkası yarın denilen skeçleri dinlemeyi..
Türk sanat müziğini, tango ile dans etmeyi, tiyatroya gitmeyi..
Yazlık sinema bahçelerinde gazoz içip, çekirdek çıtlamayı
Göz nurumla destek verdiğim komşu kızın düğün hazırlıklarını
Ve düğünlerinde kasap havası, çiftetelli ile oynamayı özledim..
Ben en çok zor şartlarda yaşayan ama insanlığını yitirmeyenleri
Sevgiyi, merhameti yüreğinde yeşertip daima taze tutmayı bilenleri
Dostluğun gerçek dostluk olduğu günlerde yaşamayı özledim
Gülmeyin bana gençler sizlere bu güzellikleri anlatabilmeyi özledim.

Canan Onuş_2009_İst.

“Teknoloji bazı rahatlığı verse bile, bizden çok şeyi de alıyor...”